Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8266
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

Ioses statim in pn̄o ewgliū sui diu
nitatis eī demonstrāt nām dicēs: In
principio erat uerbū. ⁊ ūbū erat apud
deū. Q̄ū Io.es inū gentes in exilio
cōstitutās: greco sermone ewgliū cā
gencū scpsit: que nō cognoscebāt si
deus filiū hab: a quomō gentū lr:
ideo superfluū erat primū ī carnacōis
eī mysteriū gentib demonstrare. Cū
illū qm̄ quis eēt nesciret: ideo ne
cessariū fuit: primū illis ostende quia
est filius dei deus: deinde ī sequentib
q carne susceptā dicens. Q̄uia ūbū
caro fām est. et habitauit ī nob: Qaché
autē iudeis eī hebraico sermone cō
scpsit. sicut sa diximus supra: ut indei
legentes edificarentur in fide: iudi aū
sp cōgnoscebant: q est filius dei. et q̄
quomō est filius dei. Superfluū erg
iudeis erat exponere eis diuinitatis eī
naturam: quia ipi optime cognoscebant:
necessariū ad fuit mysteriū ī car
nacionis eis ostendere. Quare nō
illi sufficit dicē illū filiū abrahe solū
aut dauid solūs. quia ad ambos de
xpo nasciturō ex eis: promissio fuerat
facta. Ad abraham quidem sic. Et
in semine tuo benedicētur omēs tribus
terre: qd̄ intelligi non potest nisi in
xpo: Q̄ū inū ceteros iudeos ⁊ gē
tes nūq̄ annuncia stabil fuit: ad da
uid aū ita. Iurauit dōs iuratū dauid
⁊ nō frustrabitur eū. De fructu ventris
tui ponā sup sedem tuā. Ideo ergo v
triusq filiū dixit ut utriusq pro
missiones in xpo impletas ostēderet
Deinde q xpc tres dignitates habiturus
fuit. ⁊ ex. ⁊ pha. ⁊ sacerdos:
Abraham duas tantas habuit dig
nitates: propha et sacerdos. Saldos sic
deus ad illum dicit in Genesi. Accipe
michi vaccam tri mas: ⁊ cerā. Propha
autē: sicut ait dōs ad abymalech de il
lo. Q̄ū pha est et orabit p te: Et
saluus eris tu: et dom̄ tua. Ideo ergo
dictus filius ⁊ dauid. ut pha quidem
⁊ sacerdos intelligat ex abraha: rex ac
ex dauid. Ideo ~~item~~ non est dictus tā
tūmō dauid filius: quia dauid rex fuit
et pha: sacerdos autē nō fuit. Ideo q̄
ambo filius nōiatus est: ut utriusq
pris triplex dignitas originali iure cog
nosceret in xpo. Q̄ quare prius dauid
nōiauit: q̄ndo abraha precedat in tempe
Prima racio et simplex hec est. Cum
prolixū eēt ewgliste: ab abraha usque ad
dōm numerare: si prius dixisset esse filiū
abrahe. postea autē dauid: nōe hebat
rex reiū ad abraham. ⁊ in ipo loco
bis esse nōiare. Altera autē nō est: qa
regni dignitas maior est qm̄ nature:
Nam ⁊ si abraha precedebat in qte: in
dignitate dauid precedebat: Et quom
maior fuit dauid qia abraham. cū da
uid reprehensus ē in peco. Q̄ audi Q̄
niam dauid iniuria iusticia sua cōsidens
dicebat. Dōe de meus si feci istud: si ē
iniquitas ī manib meis. Item. Iniqta
tes si aspexi in corde meo: nō exaudiat
dōs. Ergo dimissus est ut circumuen
ret a carne: nō ut ī iusticia ostendēret
eī: q̄ ut iactancia eī conspiceret. Ab
raham pater fidelium: que dōs uoluit ēē
exemplū scōr: dicens ad eū. Exi de
terra tua: et de cognatione tua: et uenī
in terram qia tibi demōstrabo: Ut sciat
omēs homēs quicūq uoluerint ēē filij
abrahe: et terram illam uniuersam promissionis